

der siger, at alle Skatter kan overvæltet. Om hvorvidt dette ikke ogsaa vil blive Tilfældet paa en eller anden Maade her, kan der være delte Meninger. Jeg skulde være tilbøjelig til at antage, at de Folk, vi her har at bestille med, som er beskæftigede med Afsætning og Køb af Værdipapirer, vil finde en Vej, ad hvilken de kan lette sig for en Del af denne Skat.

Der er jo fra alle Sider her under Finanslovbehandlingen fremsat Udtalelser om Nødvendigheden for Staten af at faa forøgede Indtægter. Ogsaa den højtærede Finansminister har erkendt, at det var nødvendigt. Foreløbig skulde vi efter min Mening blive staaende ved den her foreslaaede Skat, men jeg mener, at der ved denne Lejlighed kunde være Grund til at komme noget ind paa Spørgsmaalet om Muligheden af en Indtægtsforøgelse ud over de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der her er Tale om. Der er noget, som vort Lands Befolkning lider under i høj Grad, og det er Renter. Baade Staten, Kommunerne og det private Erhverv er i høj Grad belemede og vanskeliggjorte af Renter. Under de herskende Forhold vil det ikke kunne lade sig gøre at afskaffe Renten for et enkelt Land, men jeg har tænkt paa, om det ikke kunde vinde Tilslutning her i Tinget og hos den højtærede Finansminister at komme ind paa Omtalen af en Rentebeskatning samtidig med Behandlingen af den her foreslaaede Beskatning af Værdipapirer. Man vil ved at beskatte de til hver Termin hver enkelt Konto paaløbende Renter faa en klækkelig Sum ind i Statskassen og faa den uden synderlig Udgift, idet man ved Lov kunde bestemme, at de forskellige Sparekasser og Banker vilde have for hver Konto at fradrage saa og saa meget, f. Eks. af $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente $\frac{1}{2}$ pCt., af 4 pCt. Rente 1 pCt., af $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente $1\frac{1}{2}$ pCt. og af 5 pCt. Rente 2 pCt. Jeg ved godt, at det ikke vil finde Ørenlyd hos ret mange, men det er dog saaledes, at det er Arbejdet, der skal skaffe Renterne i vort Samfund, og derfor vilde det ogsaa være fuldt ud forsvarligt og paa sin Plads, om vi under saadanne Forhold som dem, vi nu lever under, vedtog en Lov, der gav Samfundet som saadant nogle af disse Renter tilbage. Hvor store de Beløb er, der nu er i de forskellige Sparekasser og Banker, paa Indsatskontonerne, kan vi danne os et lille Begreb om ved Hjælp af Danmarks Statistik, men hvor stor Rentebetalingen er, faar vi intet Begreb om ad den Vej. Det vil imidlertid ikke være vanskeligt for Regeringen

og Finansministeren — jeg tror for Resten, det er Handelsministeren, det vil henhøre under — at undersøge de Renter, der udbetales hver Termin.

Jeg har ikke villet tilbageholde disse Udtalelser ved Behandlingen af den foreliggende Sag, fordi jeg tror, at alle er enige om, at de $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som man mener, at denne Skat vil indbringe, hvis dette Lovforslag gaar igennem Tingene, kun er et forsvindende Beløb af det, vi skal bruge, hvis Krigen, hvad der er al Udsigt til, vil vedvare endnu et Aarstid. Vi maa søge at skaffe Penge. Nedadtil hos Arbejderne kan man ikke vente at faa synderligt ind ved en Skat. De indirekte Skatter paa Livsfornødenhedsartikler har vel nok nogle Venner indenfor vort Lands Grænser og maaske ogsaa indenfor dette Ting, men jeg føler mig overbevist om, at det, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) anbefalede, en Udførselstold, er der ikke mange, der vil gaa med til. Den vilde komme til at virke som en Fordyrelse af de Produkter, der skal sælges her i Landet. Og skulde nogen finde, at den Renteskat, jeg nævnedes, var for stor, kan vi jo tale derom, jeg mener nu ikke, den er for stor.

Nogen kunde maaske sige, at det blev en Formueskat. Ja Gud ved, hvor mange der unddrager sig Formueskatten, som den nu er og gennemføres. Derimod kunde vi med Hensyn til Rentebeskatningen være vis paa, at hver enkelt Konto i Sparekasserne og Bankerne vilde komme til at afgive en Kvotadel til Statskassen. Saa vil man maaske sige, at mange Smaafolk, Enker eller Bestillingsmænd og tidligere handlende, Haandværksmestre o. s. v., der har opgivet deres Bedrift og solgt den, da de ikke kunde længere, men som har sparet noget sammen, ikke har andet at leve af end de Rentepenge, der her er Tale om, men selvfølgelig vilde man nemt kunne gøre Undtagelser overfor saadanne Personer og træffe Kontrolregler, der ikke kunde omgaaes.

Jeg vil henstille til det ærede Udvalg, der bliver nedsat, ligesom til den højtærede Finansminister, der nu skal have Ordet, at skænke den udtalte Tanke en velvillig Overvejelse.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Schovelin: Jeg vil til det ærede Medlem, som nu forlod Talerstolen, sige, at